

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I en til Justitsministeriet rettet Henvendelse har det kgl. Sundhedskollegium henstillet, hvorvidt det maatte anses for ønskeligt at faa tilveiebragt Bestemmelser om Sindsfyges og Landsfvages Behandling, idet bemeldte Kollegium særlig har henlebet Opmærksomheden paa de her i Landet ved Siden af de offentlige Sindsfygeanstalter bestaaende private Asyls eller Anstalter for Sindsfvage samt Stiftelser for Sdioter, for hvilke Anstalters Vedkommende der ikke i de gjældende Bestemmelser indeholdes Hjemmel for en Kontrol fra det Offentliges Side, der tilstrækkeligt kan betrygge mod Misbrug i Henseende til Sindsfyges og Landsfvages Indlæggelse og Behandling.

Under de Overveielser, som det af Kollegiet reiste Spørgsmaal derefter har været underkastet, er Ministeriet kommet til den Overbevisning, at der er Grund til ikke længere at opfatte dette Forholds Ordning ved Lov. Om der end, nemlig for Liden findes visse Hindringer for denne Sags fyldestgjørende Ordning, saaledes navnlig den Omstændighed, at de offentlige Sindsfygeanstalter for Diebliffet ikke ere i Stand til at optage enhver til Optagelse egnet Patient, hvisaarsag det neppe er muligt at udstrække Kontrollen saa vidt eller gjøre den saa indgaaende, som der under den modsatte Forudsætning muligt kunde være Spørgsmaal om, saa bidrager paa den anden Side den tilstedeværende Mangel paa Plads i de nævnte Anstalter, der endnu i flere Aar ikke kan hæves, til Fremkomsten af private Anstalter. Idet herved Muligheden for Misbrug er givet, har Ministeriet antaget, at der til Forebyggelse af saadanne er Opfordring til at søge et Tilfyn tilveiebragt ved disse Anstalter, afsæst efter de nuværende Forhold, og med Forbehold af senere at gjøre det til Gjenstand for nærmere Overveielse, om Kontrollen bør udstrækkes videre, og i Forbindelse hermed muligt ordnes paa anden Maade.

Efterat Ministeriet havde gjort det kgl. Sundhedskollegium bekendt med sin Ansuelse af dette Spørgsmaal og man derhos havde modtaget Kollegiets Betænkning over et samme forelagt, tilbøds efter den norske Lov af 17de August 1848 udarbejdet Udkast til Lovgivningsbestemmelser angaaende det omspurgte Forhold, der i alt Væsentligt har vundet Kollegiets Tilslutning, har man paa Grundlag heraf udarbejdet det foranstaaende Forslag til Lov om Sindsfyges og Landsfvages Behandling, med Hensyn til hvis enkelte Bestemmelser man skal bemærke Følgende:

ad § 1.

Medens adskillige om det heromhandlede Forhold andetsteds givne Love have udstrakt det ved samme anordnede Tilfyn til at omfatte enhver enkelt Sindsfyg eller Landsfvag, har man ikke troet, at der, i hvert Fald for Liden, var Plads hertilands for saa vidtgaaende Bestemmelser, der heller ikke findes optagne i den ovennævnte i Norge gjældende Lov om dette Emne, idet bemeldte Lov gennemgaaende alene beskæftiger sig med Samlinger af Sindsfyge i Asyls. Igesom man overhovedet ikke antager, at der bortset fra saadanne Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om en egentlig Internering, kan siges at være Trang til deslige Bestemmelser, saalebes maa man i ethvert Fald holde for, at et egentlig Tilfyn med de enkelte Sindsfyge heri Landet for Liden vil være uigjennemførligt. Et saadant lader sig formentlig først føre igjennem, naar man kan paaregne altid at have et hensigtsmæssigt Asyl til Raadighed, hvortil den Paagjældende kan henvises, medens det, saalænge denne Forudsætning mangler, lettelig endog kunde virke skadeligt, idet Kontrolbestemmelserne meget let vilde kunne bevirke, at det blev saare vanskeligt at faa enkelte Patienter, som meget vel vilde kunne opholde sig idensfor Anstalter, anbragte hos Private. Medens der efter det Anførte for Liden ifkun vil kunne være Spørgsmaal om at anordne et Tilfyn for Samlinger af Sindsfvage, har man paa den anden Side, i Overensstemmelse med, hvad Sundhedskollegiet har udtalt, ment, at man ikke med den nævnte norske Lov bør indstrænke Tilfynet til Sindsfyge i egentlig Forstand, men at det ogsaa bør udstrækkes til Anstalter for Landsfvage (Sdioter), forsaavidt de Landsfvage have stadigt Ophold i samme. Derimod falder idensfor Lovforslagets Ramme saadanne Anstalter, der, uden at yde de paagjældende Individier Ophold, kun gaa ud paa at meddele dem en efter deres aandelige Standpunkt afsæst Undervisning, idet saadanne Anstalter ville være de almindelige regulatoriske Bestemmelser for offentlige Skoler undtastede. Hvad de Sindsfyge angaar, har Sundhedskollegiet derhos forment, at der hertil burde henregnes ogsaa saadanne, hvis Sygdomme maatte karakteriseres som en mere eller mindre tvivlsom Dvergangsform mellem Nerve- og Sindslibelse, dog med den af Forholdets Natur flydende Undtagelse, at Anstalter, der kun ere bestemte til at optage saadanne af de nævnte Dvergangsformer lidende Syge, som aldeles frivilligt indlægge sig